

I Koningen 17:1

***“En Elia, de Thisbiet, van de inwoners van Gilead, zei tot Achab
‘Zo waarachtig als de HEERE de God Israels, leeft,
voor Wiens Aangezicht ik sta,
indien deze jaren dauw of regen zijn zal, tenzij dan naar mijn woord’.”***
1 periode 2 prediking 3 persoon

Gemeente,

Elia. De profeet. Eén van de velen. En toch een bijzondere profeet. Als Johannes de Doper zal gaan optreden wordt van hem gezegd dat hij zal optreden in de geest en de kracht van Elia. Als Jezus op de berg der verheerlijking is dan verschijnen aan Hem Mozes en Elia. Elia is de meest heldere vertegenwoordiger van de profetie. Zo hoort een profeet te zijn, zoals hij. Soms komt hij op ons af. Van Gods kant. Zoals vanmorgen tegen Achab, zoals later op de Karmel. Dat staat hij als Gods tegenover voor ons. Maar soms, soms is hij helemaal één van ons, naast ons. Biddend om regen, smekend onder de jeneverboom te mogen sterven. Zo hoort een profeet te zijn: helemaal één met God, en helemaal één met het volk. Zoals de hoogste Profeet dat was: Jezus Zelf. Toen Elia was opgevaren ten hemel zei Elisa: wagens Israels en zijn ruiters. Elia was net zoveel waard als een legioen soldaten en strijdagens. Elia was Israels wapen in de strijd. Eén man die voor Gods aangezicht staat is meer waard dan het beste regeringsprogramma en het beste economisch herstelplan. Eén mens die voor God staat en bidt en pleit. Zou ook onze tijd geen schreeuwende behoefte hebben aan zo'n man vrouw, jongen meisje?

1 periode

We zijn 60 jaar na de dood van Salomo. Salomo de vreedvorst met het vreedrijk. De man van de tempelbouw. Maar ja, 60 jaar. Denk eens in: dat was 1950, net na de tweede wereldoorlog. Dan is er veel veranderd, dat weten de ouderen onder ons wel. Toen zaten kerken vol ook in de grote steden, had de christelijke politiek de meerderheid. In 60 jaar tijd kan er veel veranderen. Het was van kwaad tot erger gegaan in Israel, het 10 stammenrijk. Na Salomo kwam Jerobeam, de koning van de kalverendienst in Dan en Berseba. Later kwam Omri, de koning van de handel en de welvaart in Israel. Toen kwam Achab. Die in het spoor van Jerobeam en Omri verderging en ook nog verderging. In drie opzichten: hij trouwde met Izebel, de heidense dochter van de koning van Sidon. Strategisch een slimme zet om zo tegen Syrie zich n te dekken met Sidon aan zijn kant. Dan door Baal en Astarte als goden over te nemen. Baal de god van de groei van de gewassen, de toenmalige economie en export.

Astarte de godin van de liefde in de zin van vrije sex. En hij liet Jericho herbouwen. Logisch, die stad aan de poort van de Jordaan, dit lag in puin sinds God Jozua Jericho in had laten nemen. Teken van Gods kracht. Maar nu had je er meer aan om een sterke vesting te hebben aan die oostkant. Heel begrijpelijk, maar God had het verboden en gezegd de man die het doet zal twee kinderen verliezen aan de dood. En dat gebeurde ook.

60 jaar na Salomo. 60 jaar na de tweede wereldoorlog. Hoeveel huwelijken zijn er gesloten waarbij de godsdienst het kind van de rekening was? Laten we zeggen: levensgeluk ten koste van de dienst des HEEREN. Je wilt je ontplooiën en ontwikkelen, gelukkig door het leven gaan, en ja de godsdienst schiet erbij in.

Hoe vaak worden de afgoden van economie en welvaart, sexueel uitleven en sport gediend? Alles moet wijken voor economisch rendement: de zondagsrust, de huisgodsdienst, de opvoeding van kinderen door eigen ouders. Dat is Baal.

Alles moet mogen op sexueel gebied. En daarom is de cultuur vermengd met sexuele prikkels. Reclames, bladen, programma's. Kleding van boven laag, van onderen hoog. Dat is Astarte.

En voor hoevelen is voetbal de afgod van deze weken? Als de stroom uitvalt onder Nederland-Kameroen of onder de kerkdienst, wat vind je erger? Doe je net zoveel moeite om vrij te krijgen voor een kerkdienst als voor Nederland-Denemarken? Bij hoevelen verdringt voetbal de HEERE van Zijn ereplaats?

En dat herbouwen van Jericho. Als iets nou gewoon beter lijkt en nut heeft, och ja, volgens de Bijbel mag het niet..... wat dan nog? Dat was vroeger, lang geleden, dat hoorde in die tijd over onderscheid in kleding, over vasten, weten we nou niet beter en als het nou gewoon goed voelt en verstandig lijkt.....

Wie kan het niet met handen tasten in land en volk? Wie kan het niet zien in zijn familie of kennissenkring? Wie ziet het niet in zijn gezin of huis? Wie zit het niet in zijn eigen leven? In zijn eigen hart? Maar wie heeft er ook pijn van? Wie bidt er als Nederland voetbalt om wederkeer tot God? Wie voelt verdriet en vreest Gods ongenoegen?

En als het anders is in je leven? Als het anders is in je gezin, familie. Zeg dan maar: HEERE, hoe is het mogelijk? Hoe is het mogelijk, dat U er mij aan onttrokken hebt. Als U het niet verhoedt had, dan ging ik

er ook in mee, dan was ik verdrongen in een leven zonder U en Uw gezag.

2 prediking

Dan is daar Elia. De man met de naam die een preek op zich is: mijn God is de HEERE. Dat zal zijn prediking zijn: de HEERE is uw God, o Israel. En daar staat hij voor Achab. De Thisbiet uit Gilead. Wat heeft hij hiervoor gedaan? En hoe lang is hiervoor eigenlijk? Hoe oud is hij? En hoe is hij geroepen? Hoe is hij in dienst van de HEERE genomen en gekomen? Allemaal vragen waar ons niets over bekend is. We zien hem niet aankomen zagezegd. Ineens is hij daar. Ds G. Boer zegt: als een parachutist daalt hij neer voor Achabs voeten. Dat is wonderlijk. Wat gebeurt hier?

Israel ontworstelt zich aan God. God heeft Israel, God heeft Zijn Gemeente, Zijn verbondsgemeente, omarmt met Zijn verbond. In de doop verzegeld. Hij heeft ons omarmt om ons mee te nemen in veiligheid. Uit het de bosbrand mee te nemen. Maar Israel is bezig zich aan die omarming te ontworstelen, terug de brand in van afgodendienst van gericht. Een mens doet niet anders van nature: zich ontworstelen aan Gods omarming. Zich losrukken. De bosbrand in willen. Maar God trekt terug! God laat niet los. Israel wil de HEERE loslaten maar de HEERE laat Israel niet los, laat ons niet los. Tyrus en Sidon worstelt de HEERE niet mee, miljoenen Nederlanders worstelt God niet mee, niet zo mee als met ons, u en jou en mij. Maar met ons worstelt Hij om ons mee te nemen in veiligheid. Wij willen verloren gaan, maar God trekt en rukt en worstelt met ons. Daarom is het woord, de prediking van Elia vanmorgen:

Zo waarachtig als de HEERE uw God leeft, dus twijfel er maar niet aan, indien er deze jaren dauw of regen zijn zal tenzij dan naar mijn woord. Geen dauw of regen dus. Je kan denken: nou dat is wel lekker 's zomers, lekker mooi strandweer, zo buiten lopen. Maar dat betekende: hongersnood en instorting van de economie en export. Want de regen was er in voor en na jaar en daartussen in in de zomer was er de dauw. Geen regen en geen dauw: dat is niets meer. Droogte, misoogst, hongersnood. Maar het is nog meer: in Deuteronomium had God gezegd: wacht uzelf dat uw hart niet verleid word dat gij afwijkt en andere goden dient, dat de toorn des HEEREN tegen u ontsteke en Hij de hemel toesluite dat er geen regen zij..... Omdat de toorn des HEEREN tegen u ontstoken is. Dat zat erachter voor Israel in Achabs tijd. Achab: om uw zonden ligt Gods toorn

op u. Dat is een prediking! Voor ons. Dat wij met onze kinderen in zonden ontvangen en geboren zijn en daarom kinderen des toorns zijn. En waaraan merk je dat? Als je hoe langer hoe minder gevoel voor God krijgt, als je hoe langer hoe minder je geweten hoort spreken, als je hoe langer hoe minder trekt naar Zijn dienst en naar de omgang met Hem. Je kunt steeds makkelijker de Bijbel dichtlaten, steeds minder zin om naar de kerk te gaan, steeds minder behoefte om te bidden. God sluit de hemel toe..... En ook je algemeen besef van goddelijke dingen zwakt af en ebt weg. Je kunt steeds makkelijker voor je gevoel de afgoden dienen.

Gods toorn is op u, en die zal blijven ook, tenzij dan dat ik het zeg. Achab, dat gaat pas over, die droogte, die toorn Gods, als ik het zeg. Je kunt eraan proberen te doen wat je wilt, je kunt van alles en nog wat proberen te regelen om het op te vangen en te bezweren, maar dat helpt niet. Alleen als ik het zeg, tenzij dan op mijn woord..... Je kan proberen op je eigen manier weer wat recht te trekken, en iets aan God te doen of voor God te doen, ja maar, ik doe toch nog wel dit of dat..... Maar dat zal niet baten, alleen als ik het zeg, zegt Elia.

En dan voelt Achab wel aan wat dat betekent? Want wanneer zal Elia zeggen dat de droogte op moet houden? Wanneer? Nou, als hij zich bekeert natuurlijk. Als hij de afgoden verlaat, en de levende God zoekt en dient, dán.... Beking is de weg ten leven en om de toekomstige toorn te ontgaan. Tenzij....dat is tegelijk een heerlijk woordje. Tenzij.... Dat is de uitgang die er is. Tenzij...dat betekent:er is nog een ontkomen! Tenzij...er is een vluchtweg. Je zou het kunnen vergelijken met onze kerk. Als er, wat nooit te hopen is, brand uit zou breken op de galerij, dan ziet het er slecht uit. Maar dan is er daar een nooduitgang. Zie je in meer gebouwen. Er is een uitweg als er brand is. Tenzij: er is een uitweg. De enige. In Christus Jezus. Vluchtend tot Hem. Op Wie de toorn Gods is neergedaald op Golgotha. Hij is de uitweg. Buiten Hem blijft de toorn Gods op ons. En wij zullen er in ondergaan voor eeuwig tenzij wij vluchten tot Christus. Dat is beking. Erkennen dat nergens Gods toorn zal wijken dan alleen in Christus. Vluchten ontvluchten aan de toekomstige toorn. En Hem erkennen als God. God de eerste laten zijn in mijn leven. Hem erkennen als God. HEERE, als u wilt dat ik ergens mee stop, zegt U het maar. Als U wilt dat ik stop met mijn relatie, zeg het! Als U wilt dat ik ophoud met voetbal kijken, zeg het maar. Als U wilt dat ik...zeg het maar, leer het me.

Als ik dat niet leer zeggen, dan weet ik nie wat bekering is en ben ik nog onder Gods toorn.

Bekering: de toekomstige toorn ontvluchten in Christus en Hem alles in mijn leven laten bepalen.

Zo staat Elia voor Achab, en voor ons vanmorgen.... Onverwacht zagen we al: ja, een preek kan zomaar naar je toekomen, terwijl je er totaal niet op gerekend had. Bekeer je, anders verloren, tenzij....

Of als er een ongeluk gebeurt of een slechte uitslag is: onverwacht ineens: bekeer je, het gaat ergens om, je gaat verloren tenzij....

Of als er in het midden van de gemeente een kindje levenloos geboren word. Onverwacht: het is een roepstem: waar gaat het nou om? Bekeer je, anders is het verloren, tenzij.... Tenzij....toe de HEERE worstelt om je vast te houden, om je niet te laten gaan naar het verderf, laat je door Hem meenemen.....

En reken maar dat Elia ook ongevraagd voor Achab stond. Die had daar echt niet om gevraagd. Die zat daar niet op te wachten, geloof dat maar. en toch komt Elia daar. Je zit er soms totaal niet op te wachten, op zo'n preek, zo'n ongeluk, zo'n gebeuren in de gemeente, je zou er nog aan ergeren.... En toch staat de HEERE voor je. En zalig als je daar nou van leert zeggen: HEERE, dank U, dank U eeuwig, dat U tot mij kwam, ongevraagd, terwijl ik het liever heel niet had gehad, en toch kwam U. Wat een wonder! Dat U niet wachtte tot ik erom vroeg, totdat ik erom verlegen raakte, dan was U nooit gekomen.....Maar dat U kwam zonder dat ik erom vroeg en op zat te wachten. Dat is genade om eeuwig te loven!

3 persoon

Dat was Elia's prediking. Dan Elia's persoon. Twee dingen lezen we over hemzelf in dit stukje: het eerste is dat Elia zelf zegt: de HEERE, voor Wiens Aangezicht ik sta. Dat lijkt een beetje op wat er van de engelen staat. Gabriel zegt in Lucas 1 ik ben Gabriel die voor God sta. En dat betekent dit: in een tijd zonder telefoon, mobiel enz, moest je om iets van iemand te weten te komen naar hem toe gaan. Kijk als jij een werkstuk moest maken met een groepje op school en je bent vergeten wat je ook al weer eraan moest doen, dan ga je bellen, sms-en, mailen of wat dan ook. Maar vroeger moest je dan naar iemand toe. Om te vragen en te horen wat nu ook al weer de bedoeling was. Nou staat er van de engelen en van Elia dat zij voor God staan. Dus niet af en toe eens naar Hem

toekomen, maar altijd bij Hem zijn. Zodat ze altijd kunnen horen wat Hij zegt, wat Zijn bedoeling is. Kunnen zien. Als Hij wijst daarheen, dan gaan ze daarheen. Hij wenkt om te komen, dan komen zij. Ieder moment van de dag. En Elia staat zelfs voor Gods Aangezicht. Dus hij ziet en merkt elke beweging van Gods Aangezicht. En van iemands gezicht kun je heel wat aflezen. Als je elkaar wat kent als man en vrouw, als kind en moeder of juffrouw, nou dan zie je wel aan elkaars gezicht hoe de vlag erbij staat. Voor Gods aangezicht staan. Altijd zien hoe zijn Aangezicht is. Lichtend en stralend, of verdonkerd en vol ongenoegen. Zo let Elia dus op Gods wil en wenk. Wat wilt U HEERE? Wat vindt U ervan HEERE? Dat is het leven met de HEERE. Staan voor Gods Aangezicht. Elke wenk van Zijn hand opmerken en gaan. Elke trek van Zijn Gezicht opmerken. Als Hij Zijn gunst kenbaar maakt, als Hij Zijn ongenoegen kenbaar maakt. Zo leven met de HEERE. Dan merk je teer en intiem wat Hij wil van je, wat Hij vind van een plan, van een dag, van een bezigheid die je deed. Als je bid, als je je stelt voor Zijn Aangezicht. Kent u dat tere leven? Je merkt de gunst van God, je merkt de afkeuring van God, je vangt op de wil van God? Of gaan er dagen voorbij dat u daar niks van merkt? Gaan er dingen voorbij waar u niks van gewaar wordt aan God?

Voor Wiens Aangezicht ik sta. En dan bedoelt Elia dus ook: daarom sta ik hier voor u Achab. God heeft mij gezonden, gestuurd en daarom ben ik gegaan. Anders klop je echt niet aan bij zo'n tiran of dictator om hem zo aan te spreken. Maar als de HEERE je zendt, als je het van aangezicht hebt afgelezen.... Dan voel je: ik mag niet zwijgen. Ik moet met mijn kinderen, of met één van mijn kinderen serieus gaan praten. Ik moet op mijn werk er wat van zeggen. Ik mag, ik kan niet langer zwijgen. Soms bezondig je je als je te ondoordacht, te vroeg spreekt, soms bezondig je je als je te lang zwijgt en niet spreekt.

En toen heeft Elia zelfs gebeden dat het niet zou regenen staat in Jacobus 5. Kan/mag dat? Bidden om hongersnood, om blijken van Gods toorn? Mag je daarom bidden? Zou het soms bevend moeten? Omdat die oordelen altijd nog bedoeld zijn om wakker te schudden. Oordelen, plagen, rampen hier en nu zijn altijd bedoeld om het oordeel te ontvluchten. Zou je soms bevend bidden: als je kind doorleeft en doorleeft en niet te bereiken si met het Woord, dat je bid, o God zet ons kind de voet dwars. Als het niet anders kan dan met een harde hand, als hij anders door

blijft leven, als alleen pijn hem tot inkeer kan brengen, HEERE, doe het dan... maar je beeft ervan. Als je er niet van beeft ben je of harteloos voor je kind of harteloos voor zijn ziel. Maar misschien zijn er die er in kunnen komen.... Bevend bidden: zet het dan de voet dwars HEERE. Ik las ergens: beter naar de hemel geslagen dan naar de hel gedragen.

En dan spreekt God tot Elia: tot de man die voor Zijn aangezicht staat: ga weg, verberg u over de Jordaan aan de beek Krith. Dat is heel wat voor Elia, daarover hopen we in de volgende preek na te denken. Maar dat is ook heel wat voor Achab. Elia gaat weer weg. Misschien dacht Achab wel: gelukkig, die man houdt tenminste zijn mond. Die man heb ik geen last meer van. Maar ondertussen is dit oordeel van God: Elia wijkt, Gods stem zwijgt. Elia, de parachutist. Nee, de bliksemflits, die even Gods licht verspreidde en dan: weg is het. Donker wordt het weer. God laat Zijn greep op Achab los, maakt Zij omarming lossen. Achab als je dan verloren wilt gaan en van Mij af wilt, voorgoed van Mij afwilt, ga dan je gang..... Ik laat je met rust....

Is wat: als je geweten zwijgen gaat. Als je moeder maar niks meer zegt. Gelukkig denk je. Daar heb ik geen last meer van. God laat je lossen en lossen..... Als God met Zijn Geest wijkt. Alles gaat wel door, maar het raakt je hoe langer hoe minder. En op den duur gaat ook de vorm afbrokkelen. Er komen gaten in de kerkgang, in het Bijbellezen. God gaat zwijgen. O als God toch eeuwig zwijgt. De hel is de plaats waar God eeuwig zwijgt. Nooit meer waarschuwt, nooit meer roept, geen 'tenzij' meer.

Gemeente, laten we toch de tijd waarderen dat God spreekt!
Dat Elia tot ons spreekt nadat hij gestorven is. Zolang de HEERE spreekt is er dat 'tenzij' nog. De deur om de brand te ontgaan en te ontkomen. Neem het ter harte!

Amen